

РЕШЕНИЕ

№ 15034

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Алаа Х. Х. Р., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу Решение № 1957 от 25.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова, че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Счита, че административният акт е издаден без да е обсъден чл. 8 ал. 6 и чл. 8 ал. 4 от ЗУБ по отношение на оспорващия.

Акцентува, че ситуацията в С. е влошена. Позовава се на настъпление на бунтовниците начело с движението "Х. Т. аш-Ш.", бивше подразделение на „Ал Каида“, превземането на редица ключови градове в цяла С. и свалянето на президента Б. А., довело до хиляди жертви от страна на цивилното население. Несигурността и размириците продължават и никой не може да предвиди как ще се развият събитията в С.. Поради обстановката в С., счита, че евентуалното му връщане там ще застраши правото на живот и свобода, ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Счита, че актуалната информация относно С. след 27 ноември 2024 г. и падането на режима на президента Б. А. опровергава приложението на чл.8, ал.8 и чл.9, ал.5 от ЗУБ. Позовава се на позиция от 16 декември 2024 г. Върховен комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) публикувана по повод връщането в Сирийска арабска република, като ВКБООН за момента продължава да призовава държавите да не връщат насилствено сирийски граждани и бивши обичайни жители на С.. Въпреки, че рисковете, свързани с преследване от страна на предишното правителство, са престанали, други рискове могат да продължат да съществуват или да станат по-изразени. Спирането на издаването на отрицателни решения трябва да остане в сила до момента, в който ситуацията в С. се стабилизира и бъде налична надеждна информация относно ситуацията със сигурността и правата на човека, за да се направи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни кандидати.

Заявява, че актуалната ситуация в С. отговаря на тълкуването, дадено Решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело С-285/12: „Съществуването на "въоръжен конфликт" трябва да бъде признато с оглед прилагането на тази разпоредба, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо да може да бъде квалифициран като въоръжен конфликт без международен характер по смисъла на международното хуманитарно право и интензитетът на въоръжени сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да са предмет на преценка, отделна на степента на насилие, съществуващо на въпросната територия“.

В идентичен смисъл намира, че е позицията на ВКБООН от 16 декември 2024 г., с която страната ни следва да се съобрази по силата на чл.3, ал.1 от ЗУБ.

Цитира и практика на СЕС, съгласно решение по дело С-406/22. СЕС счита, че член 37 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност трета страна да бъде определена като сигурна страна на произход, когато някои части от територията ѝ не отговарят на материалноправните условия за такова определяне, посочени в приложение I към тази директива, в разглеждания казус следва да се приеме, че дори някои части на С. да бъдат определени като сигурни, връщането на търсещи закрила, в тези части не може да бъде осъществено, защото в други части на страната, съществуват заплахи за живота на цивилното население, поради продължаващите въоръжени конфликти.

Изразява още доводи за немотивираност на решението, както и за нарушение на чл. 13 от АПК, неспазване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, във връзка с чл.7, ал.2 от АПК.

Прави извод, че оспореното решение се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично и с адвокат З., която намира решението на Председателя на ДАБ за незаконосъобразно, неправилно, немотивирано, издадено е при неизяснена фактическа обстановка. Позовава се на представените справки за индекс за риск ниво 5- предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната, поради нарастваща заплахата за сигурността, поради настъплението на бунтовниците, начело с движението „Х. Т. ал Ш.“, което е довело до превземането на много градове в С. и хиляди жертви от страна на цивилното население в страната. Счита, че към настоящия момент С. продължава да бъде засегната от атаки в различни части на страната, опустошена икономика, силни разрушения и щети по дома. Оспорващият работи в строителна фирма, сключил е договор за наем на 28.09.2024 г. Живял е на адрес [населено място], [улица]. Лицето не е осъждано. Няма заплахата за националната ни сигурност. Поради обстановката в С. и евентуалното му завръщане там ще се нарушат неговите основни права, а именно правото на живот и свобода, ще бъде изложен на риск

от тежки посегателства. Намира, че в интервюто оспорващия е посочил, че има основателни опасения от преследване и заплахи за собствения му живот и поради тази причина е поискал закрила в България.

Алаа Х. Х. Р. заяви пред съда, че не може да се върне в С.. Преди да падне сирийският режим семейството му било принудително разселено и отишли в бежански лагер, а след падането на режима се върнали по родните места. Оказало се, че не само къщата е разрушена, но и терена около нея обсебен от непознати групировки. Въпреки, че режимът на Б. А. паднал продължавало да има въоръжени сблъсъци между различни части от неговите войски и новата власт. Ситуацията в С. счита, че е по-скоро гражданска война. В област Х., продължавали сблъсъците и обстановката била хаотична, поради неяснота кой ще поеме властта.

Ответната страна, чрез А. Г., началник на отдел „Качество на производството“ в ДАБ, лице с юридическо образование, моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна, а решението на Председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Счита, че по време на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е приложен правилно материалния закон. Спрямо сирийският гражданин не са налице основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В проведеното интервю, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно личен и икономически характер.

Прокурор при СГП, намира жалбата за неоснователна. Обжалваното решение на Председателя на ДАБ намира за правилно и законосъобразно, поради което счита, че следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила с УРИ 105400-3543 от 11.09.2024г. на Дирекция „Миграция“-СДВНЧ-С.. Първоначално чужденецът е настанен в РПЦ-Х. на 19. 09. 2024г. съгласно решение за настаняване № 3605. Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба вх. № 3648 от 20-09.2024г. на РПЦ Х., на която дата е регистриран като Алаа Х. Х. Р., мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], област Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин сунит, неженен, ЛНЧ 700035112495. Личните данни на чужденеца са установени въз основа представен документ за самоличност-лична карта, издадена от Сирийска арабска република. Впоследствие е постъпила молба-декларация от чуждия гражданин, че желае да пребивава в [населено място] [улица].

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с водещата се война в С., както и с нежеланието си да участва в нея. В проведеното с него интервю, обективизирано в протокол от 14.01.2025г. разказва, че е напуснал С. през месец август 2024 г. и нелегално преминал в Турция, където останал един ден. В началото на месец септември 2024 г., влязъл незаконно в Република България. Когато преминал на българска територия с помощта на трафикант бил откаран до [населено място], където сам потърсил закрила от властите. В проведеното интервю кандидатът разказва, че е роден и живял до 2013 г., в [населено място], обл. Х.. Напуснал родния си дом заедно със семейството си заради започналите бомбардировки. Установили се в лагерите в [населено място] и оттам

молителят е напуснал страната си. Заявява, че преди и към настоящият момент лагерите се намирали под контрола на свободна армия. Казва, че лично не е бил свидетел на военни действия и сражения, но е чувал звуците от бомбардировките навън. Твърди, че е напуснал С. заради войната и нежеланието му да участва в нея. Споделя, че преди да напусне страната си групировките на свободната армия искали да го мобилизират на тяхна страна. Алаа Р. заявява, че не е отбил задължителната си военна служба. Разбрал от адвоката си, че през 2019 г. и през 2020 г., е бил търсен от властите за мобилизация за задължителната военна служба. Чужденецът е посочил, че не иска да се връща обратно в С. заради войната и липсата на сигурност. Казва, че в С. няма дом. Всичко било разрушено и гражданската война все още продължавала. Споделя, че е нямал проблеми на етническа и религиозна основа. Декларира, че не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации. Подал молба за закрила в Република България, защото е мирна и стабилна страна, в която иска да остане. Сочил, че работи в строителна фирма и се чувства добре в България. По време на интервюто е заявил, че семейството му се намира лагерите в А.. В хода на административното производство се установило, че за чужденеца не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Той не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Адм. орган е приел, че не може да се обоснове извод, че кандидатът за закрила е подложен на преследване с цел да бъде принуден да воюва. Заявените от кандидата за международна закрила мотиви не следва да се третират като репресия, преследване поради религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии, или организации, на които държавата не желае или не може да предостави закрила срещу преследване, а са негови лични и необективни опасения.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR108C2409190023.

С писмо УП 34760 от 25.09.2024г. на ДАБ-МС, началник отдел „ПМЗД, РПЦ Х.. Второ писмо с рег. № УП-34760 от 14.02.2025г. до ДАНС, във връзка с молба за международна закрила от 20.09.2024г. е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), но писмено становище по постъпилата молба за международна закрила не е приложено.

Представено е становище рег. № УП34760 от 17.02.2025., на мл.експерт РПЦ Х., според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г., изготвена от дирекция „Международна

дейност", на ДАБ-МС за обстановката в С. .

От така представената актуална информация адм. орган е приел, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Съобразил е и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

Ответникът е приел в оспореното решение, че в настоящия случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установява от една страна сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ. В конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява.

Предвид информацията за обстановката в С. се налага извода на адм. орган, че Алаа Х. Х. Р. не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Приема се, че за сирийският гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност, още повече че семейството му е останало да живее в С.. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и района на [населено място], обл. Х., обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За Алаа Х. Х. Р. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Към 3 април 2025 г. Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) изчислява, че считано от 8 декември 2024 г., около 372 550 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни.

По отношение на последните политически събития в С., на 29 март 2025 г. временният президент А. ал Ш. обявява сформирването на ново правителство, поставяйки акцент върху единството за възстановяване на държавата. Основните приоритети включват борба с корупцията, съживяване

на институциите, укрепване на икономиката и привличане на сирийски професионалисти. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник *A/ Watan* съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. Споделеното в справката насочва на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот.

Протокола от интервюто е подписан без възражение от присъстващия и наблюдаващ интервюто представител, присъствал е преводач. В проведеното интервю, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно личен и икономически характер.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на оспорения адм. акт е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност,

принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата си по произход, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма

основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно който хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка е представена актуална справка за ситуацията в С., която съдът съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Следва да се има предвид и че в резултат на смяната на властта в С. в началото на м. декември 2024г., за чуждия гражданин е отпаднало и опасението относно евентуалното му завръщане в родината, а именно мобилизация от страна на официалната власт на Б. А..

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнорми са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице.

Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, предвид променената обстановка в страната по произход на оспорвания след падането на режима на Б. А.. Видно от представената справка № МД-02-200 от 08.04.2025г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С. към 08.04.2025г. видно от която в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) се посочва, че считано от 8 декември 2024 г., към 27 март 2025 г., 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С. от съседни страни. С тези лица общият брой на хората, преминали обратно в С. от началото на 2024 г., възлиза на 732 700 души. Както и през предходните седмици, повечето бежанци се завръщат от Л. и в по-ниска степен от Турция, Й., И. и Е.. Същевременно, според последните данни от работната група за вътрешно разселените лица, считано от 27 ноември 2024 г. насам около 926 000 вътрешно разселени лица (ВРЛ) също са се завърнали в районите си на произход в С..

Следователно, установено е от доказателствата по делото, че в хода на производството пред компетентен интервюиращ орган, с чужденеца има проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като същото е проведено в присъствието на преводач, на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. В този смисъл съдът не констатира съществени нарушения на адм.производствените правила при провеждане на интервюто, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорвания.

Справките за актуалната общественно-политическа обстановка в С., представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи, съставени по установен ред и форма и се ползват с материална доказателствена сила за установените в тях обстоятелства.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в общественото политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Не на последно място административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, се установява, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя.

В заключение, с оглед на съдържащата се информация, изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на търсещия международна закрила, са налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на територията на С. и конкретно в обл. Х., където е живял чуждият гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки, че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не са налице данни в [населено място], обл. Х. да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като може

спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че към настоящия момент в С. постоянно пребивават членовете на неговото семейство, поради което може да се очаква, че чуждият гражданин ще се установи на територията на държавата си по произход.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за Алаа Х. Х. Р. , не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на Алаа Х. Х. Р., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Както в проведеното интервю, така и в проведеното съдебно заседание, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно по-добър живот, това са чисто икономически причини и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец по смисъла на закона.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Алаа Х. Х. Р., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу Решение № 1957 от 25.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ